

ЛІСЕНКО Микола Віталійович (молодший) (08. 04. 1971, Київ) — диригент, педагог, музично-громадський діяч. Син [Віталія](#) і Ольги, праправнук Миколи Лисенків. Член Всеукр. муз. спілки (1998). Закін. факультети диригент.-хор. (1994; кл. [Л. Венедиктова](#)) та оперно-симф. диригування (1997; кл. [В. Кожухаря](#)) Нац. муз. академії України (Київ), аспірантуру при Київ. університеті культури і мистецтв (2001; кер. [А. Лашенко](#)). Від 1993 — пом. регента Свято-Троїц. Іонів. монастиря у Києві. 1996–98 — диригент-хормейстер Укр. нар. муніципал. ансамблю пісні і танцю «Вишгород» (Київ. обл.); водночас 1997–2001 — викладач хор. диригування Київ. університету культури і мистецтв; від 2000 — диригент, від 2005 — худож. кер. і диригент Держ. естрадно-симф. оркестру України (Київ). Диригував симф. оркестрами Нац. опери України, Луган., Донец., Дніпроп., Львів., Харків. філармоній, Нац. муз. академії України, Нац. симф. оркестром України. Брав участь у міжнар. муз. фестивалях — хор. і духов. музики (1994, м. Шауляй, Литва; 1997, м. Утрехт, Нідерланди), пам'яті М. Лисенка «Віковічні джерела» (2002–07, Київ, Донецьк, Дніпропетровськ, Феодосія, АР Крим, Новочеркаськ, РФ), С. Ріхтера (Житомир, 2004–06),

П. Чайковського й Н. фон Мекк (Вінниця, 2007); Всеукр. муз. фестивалі «Лисенківська весна» (2007) та ін. Виступав із майстрами опер. й камер. виконав. мистецтва — [В. Буймистером](#), [В. Гришком](#), [Л. Забілястою](#), [Р. Майбородою](#), [М. Стеф'юк](#), [М. Шопшею](#), відомими естрад. співаками — [В. Бондарчуком](#), [В. Лазаровичем](#), [Р. Лижичко](#), [О. Пономарьовим](#) та ін. У репертуарі — понад 300 творів світ. класики, зокрема М. Лисенка, М. Вериківського, Л. Ревуцького, Б. Лятошинського, А. Штогаренка, Є. Станковича, Л. Колодуба, Л. Дичко, І. Щербакова, В. Степурка, О. Яковчука, молодих укр. композиторів (І. Антонюк, О. Безбородько, О. Войтенко, Б. Кривопуст, О. Родін, Л. Сидоренко, М. Шалигін та ін.), П. Чайковського, С. Рахманінова, Д. Шостаковича, С. Прокоф'єва, А. Хачатуряна, В.-А. Моцарта, Л. ван Бетговена, Ф. Мендельсона, Дж. Верді, Р. Ваґнера, С. Франка, Й. Брамса, А. Дворжака, Е. Ґріґа, Р. Штраусса, Я. Сібеліуса, М. Равеля, І. Стравинського, Дж. Ґершвіна. Л. — автор, реж. і ведучий низки теле- і радіопередач. Співзасн. і віце-президент Міжнар. благодій. культурно-наук. фонду ім. М. Лисенка (від 1993).

Основні праці

Етногенетичний компонент музично-інтонаційної мови українського богослужбового розспіву // Мова і культура. К., 2002. Вип. 4, т. 1–2; Диригентська діяльність М. Лисенка у контексті формування національної виконавської традиції // Там само. 2003. Вип. 6, т. 7; Вербальні диригентські засоби як складова мови диригування в світлі загальної історії цієї професії // Там само. 2004. Вип. 7, т. 3.

Рекомендована література

1. Денисенко Л. Юбилей с «сердцем» // Уикенд. 2007. № 14;
2. Сметанская О. «Молитву» Микола Лисенко зал слушал стоя, затаив дыхание // Факты. 2007, 4 апр.

О. М. Немкович

Бібліографічний опис:

Лисенко Микола Віталійович / О. М. Немкович // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-54865>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).